

MIRATGE

Cada estiu canviava la toga pel llampant banyador, desitjós que el primer passeig per la platja fos un bàlsam que allunyés les cabòries que el perseguien tot l'any. Es creia hereu d'una càrrega que li pertanyia per professió, però que podia alleugerir en la seva estimada platgeta. Imaginava que era un peix que nedava lliurement per aquelles aigües cristal·lines i es gronxava en el bressol turquesa de les onades amables.

Aquell dia, el sol estava radiant tot escalfant la juganera sorra que s'esmunyia entre els seus peus; tanmateix, les onades reclamaven el seu protagonisme amb un vaivé encisador. No arribava a comprendre perquè el dia se li presentava amb aquesta intensitat, fins que de sobte, va adonar-se que ja no era allà. Era en una sala de vistes cobert amb una solemne toga, però el record immutable de la platgeta seria sempre la seva millor defensa.

MARTA CARRILLO RIBAS